

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
(ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου)

Ευλογήσαντος του Ιερέως.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησιν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνην σου. Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισεν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδίαν μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτησα. Διαπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκον. Ακουστόν ποιήσον μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνωρισόν μοι κύριε, οδόν εν ή πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχρών μου Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ εί ο Θεός μου. Το Πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκεν του ονόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνην σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ευλογημένος ο ερχόμενος έν ονόματι Κυρίου.
(Τετράκις)

Έχος δ' (ο υψωθείς εν τω Σταυρώ)

Τω Ιεράρχη του Χριστού Νεκταρίω, τω δοξασθέντι δωρεάς ουρανίας, προσπέσωμεν κραυγάζοντες εκ βάθους ψυχής, άγιε Νεκτάριε, Ορθοδόξων προστάτα, πάσης ημάς λύτρωσαι, συμφοράς και ανάγκης,

και πειρασμών και νόσων χαλεπών, τους καταφεύγοντας, Πάτερ τη σκέπη σου.

Δόξα πατρί.... «Απολυτίκον»
Ἦχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον, τον εσχάτοις χρόνοις φανέντα, αρετής φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον θεράποντα Χριστού, αναβλύζει γαρ ιάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς κραυγάζουσι, δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

Και νύν «Θεοτοκίον»

Ου σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλείν οι ανάξιοι, εί μη γαρ Συ προίστασο πρεσβέβουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσούτων κινδύνων: Τις δε διεφύλαξεν εως νύν ελευθέρους: Ούκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ Σου, σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου έστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον Σου εποίησα, όπως αν δικαιωθείς εν τοις λόγοις Σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί Σε.

Ιδοί γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. Ι δού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα κσι τα κρύφια της σοφίας Σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινομένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν Σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνησον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου Σου, και το πνεύμα Σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την

αγαλλίασιν του σωτηρίου Σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στηριζόν με .
Διδάξω ανόμους τας οδούς Σου, και ασεβείς επί Σε επιστρέψουσι. Ρύσαι
με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα
μου την δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου
αναγγελεί τηνα αινεσίν Σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν,
ολοκαυτώματα ούκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινομένην ο Θεός ούκ εξουδενώσει.
Αγάθυνον, Κύριε , εν τη ευδοκίαν Σου την Σιώ, και οικοδομηθήτω τα
τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και
ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ωδή α' (Ηχος πλ δ')
«Υγράν διοδεύσας....»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Πληγείς τη κακία του δυσμενούς, τη ση αντιλήψει, καταφεύγω
αναβοών. Ειρήνευσον Πάτερ την ζωήν μου και την κατ' άμφω υγείαν
μου δώρησαι.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Αγίως ανύσας σου την ζωήν, αεί αγιάζεις, και λυτρούσαι παντός
κακού, Νεκτάριε Πάτερ θεοφόρε, τους προσιόντας τοις θείοις λειψάνοις
σου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Θαυμάτων δυνάμεις ως ενεργών, θεράπευσον Πάτερ, ασθενείας
οδυνηράς, των την σην βοήθειαν ζητούντων, θαυματουργέ Ιεράρχα
Νεκτάριε.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ως Μήτηρ φιλεύσπλαχνος του Θεού, φιλάγαθε Κόρη,
ευσπλαχνίσθητι επ' εμοί, και βλάβης με πάσης και μανίας, του αοράτου
απάλλαξον όφεως.

Ωδή γ'
«Ουρανίας αψίδος....»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Νοσημάτων παντοίων, χαλεπών θλίψεων, και επηρειών ολεθρίων, και επιθέσεων του αρχεκάκου εχθρού, ως συμπαθής Ιεράρχης, ασινείς διάσωζε, τους σε γεραίροντας.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Νέκταρ άυλον θείον, της θεικής χάριτος, ής παρά Θεού εκομίσω, βλύζει εκάστοτε, η θεία κάρα σου, και των παθών την πικρίαν, απελαύνει Άγιε, εκ των ψυχών ημών.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Εν οδύναις και πόνοις, και θλιβεραίς μάστιξι, Πάτερ την ζωήν μου ανύων, προς σε κατέφυγον, μη ούν παρίδης με, αλλά τη ση επισκέψει, εκ των συνεχόντων με, δεινών απάλλαξον.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Καταφύγιον κόσμου, και αρραγές στήριγμα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, τους καταφεύγοντας, υπό την σκέπην σου, των πολυπλόκων σκανδάλων, του δολίου δράκοντος, σκέπε και φύλαττε.

Διάσωσον εκ πάσης βλάβης και θλίψεως Ιεράρχα, τους εν πίστει τη ση πρεσβεία προστρέχοντας, και σε τιμώντας Νεκτάριε θεοφόρε.

Επίβλεψον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

«Πρεσβείαν θερμήν»

Πηγή δαψιλής, ιάσεων εν Πνεύματι, εδείχθη σοφέ, η θήκη των
λειψάνων σου, ιάται γαρ τους πάσχοντας, και υγείαν και ρώσιν
χαρίζεται, τοις προσιούσιν εν πίστει θερμή, Νεκτάριε πάτερ ιερώτατε.

Ωδή δ'
«Εισακήκοα Κύριε....»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Την Μονήν σου Νεκτάριε, πάσης επηρείας ανεπηρέαστον, του δολίου
πολεμήτορος, Πάτερ διαθήρει τη ση χάριτι.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ασθενείς τους προστρέχοντας, Πάτερ πανταχόθεν τη θεία Μάνδρα
σου, θεραπείας καταξίωσον, και την λύπην τούτων διασκέδασον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ρώσιν δίδου και ίασιν, την κατά ψυχήν και σώμα Νεκτάριε, και
πταισμάτων απολύτρωσιν, τους ειλικρινώς σε μακαρίζουσι.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ϊθυρόν με Πανάμωμε, προς της μετανοίας οδόν σωτήριοι, και παθών
μου τα σκιρτήματα, νέκρωσον εις τέλος και αφάνισον.

Ωδή ε'
«Φώτισον ημάς....»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εύρε σε θερμόν, αντιλήπτορα η Αίγινα, δια τούτο σου τη χάριτι αεί,
καταφεύγει και λυτρούται πάσης θλίψεως.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ἦρεμον ζωήν, διανύειν και ατάραχον, από πάσης του εχθρού επιβουλής, καταξιώσον ημάς Πάτερ Νεκτάριε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Μέγαν σε φρουρόν, και προστάτην Πάτερ Όσιε, κεκτημένη η Μονή σου η σεπτή, εγκουχάται τη ταχεία αντιλήψει σου.

Και νυν και αιει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Άχραντε Αγνή, του Θεού Μήτηρ απείρανδρε, τους ελπίζοντας τη σκέπη σου αιεί, ανωτέρους πάσης βλάβης διατήρησον.

Ωδή στ'
«Την δέησιν, εκχεώ..»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Σωμάτων, και των ψυχών τας οδύνας, επικούφησον Νεκτάριε Πάτερ, των προς την σην αφορώντων πρεσβείαν, και τας καρδιάς ημών χαράς πλήρωσον, και αθυμίας χαλεπής, εξ ημών την ομίχλην διάλυσον.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρυσθήναι, πειρατηρίων παντοίων, και σκανδάλων του εχθρού ολεθρίων, και αναγκών και στενώσεων πλείστων, τον Πανοικτίρμονα Λόγον ικέτευε, Νεκτάριε θαυματουργέ, τους προστρέχοντας πίστει τη σκέπη σου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Υψόθεν, ως συμπαθής εποπτεύων, και απαύστως προστατεύων μη παύση, της ιεράς σου Μονής θεοφόρε, της κεκτημένης ως μέγα

θυσάυρισμα, Νεκτάριε θαυματουργέ, την σορόν των αγίων λειψάνων σου.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Σωτήρα, και Λυτρωτήν των ανθρώπων, τον φιλόανθρωπον κυήσασα Λόγον, σώσον με Κόρη τη ση προστασία, της πονηράς τυραννίδος του χείρονος, και νεύρωσόν μου την ψυχήν, προς επίδοσιν βίου βελτίονος.

Διάσωσον εκ πάσης βλάβης και θλίψεως Ιεράρχα, τους εν πίστει τη ση πρεσβεία προστρέχοντας, και σε τιμώντας Νεκτάριε θεοφόρε.

Αχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρηρησίαν.

«Κοντάκιον»

Πεπτωκότων επανόρθωσις γέγονας, και των κλονουμένων Νεκτάριε στήριγμα, εν υστέροις τοις καιροίς παρά Κυρίου δοξασθείς, αλλά πάντοτε και ημάς, των εν τω βίω πειρασμών, ανωτέρους διάσωζε, άφεσιν των πταισμάτων, και ρώσιν και σωτηρίαν, αιτούμενος παρά Θεού, Ιεράρχα ταις ψυχαίς ημών.

«Προκείμενον»

Τίμιος εναντίον Κυρίου, ο θάνατος του Οσίου Αυτού.

«Στίχος» Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον.....»

«Ευαγγέλιον»

Έκ του κατά Ιωάννην

Είπεν ο Κύριος . Εγώ ειμί η θύρα' δι εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται, και εισελεύσεται, και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει. Ο κλέπτης ουκ έρχεται ειμή ίνα κλέψη, και θύση, και απολέση. εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσι. Εγώ είμι ο Ποιμήν ο καλός, ο Ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων. Ο μισθωτός δε και ουκ ών πομήν ού ούκ εισί τα πρόβατα ίδια, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον, και αφήσι τα πρόβατα, και φεύγει, ότι μισθωτός έστι, και ού μέλει αυτώ περι των προβάτων. Εγώ ειμί ο Ποιμήν ο καλός, και γινώσκω τα εμά, και γινώσκομαι υπό των εμών. Καθώς γινώσκει με ο Πατήρ καγώ γινώσκω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου τίθημι, υπέρ των προβάτων. Και άλλα πρόβατα έχω, ά ούκ έστιν εκ της αυλής ταύτης, κακείνα με δει αγαγείν, και της φωνής μου, ακούσουσι. και γενήσεται μια ποιμήν, εις ποιμήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις του Ιεράρχου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρισμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου

Νέον άστρον πέφηνας, τη του Χριστού Εκκλησία, εν εσχάτοις έτεσι, βίου καθαρότητι λάμπας Όσιε, νοηταίς λάμπεσι, των εν σοι χαρίτων, καταυγάζων τας ψυχάς ημών, και των ίάσεων, ταις μαρμαρυγαίς λύων πάντοτε, δαιμόνων την σκοτόμαιναν, και αρρωστημάτων την ζόφωσιν, όθεν σοι βοώμεν, μη παύση εκλυτρούμενος ημάς, επηρειών του αλάστωρος, και παντοίων θλίψεων.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ'
«Οι εκ της Ιουδαίας»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Αλγηδόνων ποικίλων, πειρασμών και κινδύνων και περιστάσεων, και φθόνου και κακίας, ανθρώπων κακοτρόπων, ασινείς διαφύλαττε, τους σε τιμώντας αεί, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ιατρεύων απαύστως, χαλεπός ασθενείας Πάτερ Νεκτάριε, των πίστει προσιόντων, τοις θείοις σου λειψάνοις, αρωγός ετοιμότατος, εν τοις εσχάτοις καιροίς, των ευσεβούντων ώφθης.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Γέρας ένθεον ώφθης, και διάδημα νέον Πάτερ Νεκτάριε, τη νήσω της Αιγίνης, ήτις αεί προστρέχει, τη πρεσβεία σου Άγιε, και της ευνοίας της σής, τρυγά τας αντιλήψεις.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Εντολών με προς τρίβον, του εκ σου σαρκωθέντος, Κόρη οδήγησον, πυλών της αμαρτίας, εξαίρουσα Παρθένε, την ροπήν της καρδιάς μου, ίνα υμνώ σε αεί, σωθείς τη χάριτί σου.

Ωδή η'
«Τον Βασιλέα...»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρούν της κακίας, τον κατακλύζοντα Πάτερ, της καρδιάς μου τους άυλακας εις τέλος, ξήρανον δυνάμει, των θείων πρεβειών σου.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ασθενειών σε, θεραπευτήν εγνωκότες, καταφεύγομεν τη Κάρα σου τη
θεία, ίνα λυτρωθώμεν, μαστίγων επωδύνων.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Σκέπε απαύστως, την σην Μονήν την αγίαν, και πρυτάνευε αυτή τη
ση πρεσβεία, Πάτερ Ιεράρχα, τας πατρικάς σου δόσεις.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ιασαι Κόρη, την ασθενούσαν ψυχήν μου, τη του όφews κακίστη
επηρεία, και καταύσανόν με, φωτί της απαθείας.

Ωδή θ'
«Κυρίως Θεοτόκον...»

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Μανίας ημάς ρύσαι, εχθρού του αοράτου, και των εν βίω δεινών
περιστάσεων, τους καταφεύγοντας Πάτερ, υπό την σκέπην σου.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Οδύνης ψυχικής τε, και των αλγημάτων, των εν τω σώματι Πάτερ
απάλλαξον, τη εκ Θεού σοι δοθείση πλοισία χάριτι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Υπέρ της ευγούς σου, Μάνδρας εκδυσώπει, και της Αιγίνης Χριστόν
τον φιλόανθρωπον, και της Ελλάδος απάσης, Πάτερ Νεκτάριε.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Υμνούμεν σου την χάριν, Κεχαριτωμένη, συ γαρ απαύστως ως μήτηρ φιλόστοργος, σκέπεις και τρέφεις και θάλπεις, ημάς εκάστοτε.

Το «Ἄξιον ἐστίν»
και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια

Τον της ευσεβείας νέον πυρσόν, και της Εκκλησίας, τον φωστήρα τον φαιινόν, τον θερμόν προστάτην, και έφορον Αιγίνης, Νεκτάριον τον θείον, ύμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ο νεόρρυτος ποταμός, ό τα νεκταρώδη, των χαρίτων των θεικών, ρείθρα πελαγίζων, τη θεία επομβρία, Χριστού τη Εκκλησία, Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμψας εν τω ύψει των αρετών, εν εσχάτοις χρόνοις, ώσπερ λύχνος θεολαμπής, νοητώσ λαμπρύνεις, πιστών τας διανοίας, τη καθαρά ζωή σου, Πάτερ Νεκτάριε.

Χαίροις τεθλιμμένων ο αρωγός, και των δαιμονόντων, ο ταχύτατος ιατρός, χαίροις ο τα πάθη, και νόσους θεραπεύων, των προσιόντων Πάτερ, εν τοις λειψάνοις σου.

Χαίροις της Αιγίνης ο θυσαυρός, και των Ορθοδόξων, αντιλήπτωρ και βοηθός, χαίροις της Ελλάδος, αγλάισμα το νέον, Νεκτάριε παμμακάρ, ημών το στήριγμα.

Τη ση προστασία τη πατρική, την σεπτήν Μονήν σου, διαφύλαττε αβλαβή, Νεκτάριε Πάτερ, και πλήρου τας αιτήσεις, των ευλαβώς τελούντων, την θείαν μήμην σου.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς,

οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τω
σωθήναι ημάς.

«Τρισάγιον»

«Απολυτίκον»

Ήχος α΄ (Της ερήμου πολίτης)

Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον, τον εσχάτοις χρόνοις
φανέντα, αρετής φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον
θεράποντα Χριστού, αναβλύζει γαρ ιάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς
κραυγάζουσι, δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι,
δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ήχος β΄ (Ότε εκ του ξύλου)

Πάσιν αντιλήπτωρ και φρουρός, και θερμός προστάτης και σκέπη,
γενού Νεκτάριε, τοις προσερχομένοις σοι, Πάτερ εκ πίστεως, και τα
θεία σου λείψανα, κατασπαζομένοις, ά Χριστός εδόξασε, θαυμάτων
χάρισι, λύων πειρασμών τας οδύνας, και ειρήνην πάσι παρέχων, και
πταισμάτων άνωθεν συγχώρησιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι
ημας, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον
με υπό την σκέπην σου.

Δί΄ ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός,
ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.